

Amerikai kiképzésről kicsit másként

Szalai Máté mk. főhadnagy bajtársunk, akinek ezúton is gratulálok előléptetéséhez a Puskás Híradó tavalyi számában (XII/2. szám) írt egy élménybeszámolót az Amerikai Egyesült Államok híradó szakaszparancsnoki kiképzéséről. Idén szerény személyem is ezen a kiképzésen vett részt 2015 januárjától egészen májusig.

Általánosságban tapasztalhattam, hogy maga a tanfolyam a szakmai ismereteink bővítésén túl kiválóan alkalmas volt az angol nyelvi tudásunk, valamint kulturális világlátásunk fejlesztésére is. Máté beszámolójából kiderül, hogy miből állt a képzés, amit ezentúl személy szerint láttam és tapasztaltam arról osztanék meg néhány rövid gondolatot, így ezen írományomat, mintegy kiegészítésként szánom az ő publikációjához, mert mint azt tudjuk: az ördög a részletekben rejlik.

Az osztályomba 50-en jártunk, az osztálytársaim 80%-a 23-25 év közötti tartalékos katona volt, akik valamilyen civil egyetemen végeztek. A nemzetközi hallgatókkal együtt, beleértve magamat is tízen voltunk aktív állományúak, ebből is csak öten végeztünk katonai felsőoktatási intézményben. Földrajzi elhelyezkedést tekintve nagyon sokan jöttek a déli államokból főleg farmerek gyerekei, de volt például, aki Alaszkából érkezett, viszont a főbb, gazdagabb városokból, mint New York, Washington vagy Los Angeles a katonai pályára jelentkezők száma nagyon alacsony, így az osztályunkban nem is prezentálták magukat. Magyarországon a jelenlegi családalapítási szokások mellett furcsaság számba mehet, hogy a katonák több mint 80%-a már 25 éves kora előtt házas ez az arány igaz volt az osztályomra is.

Nemzetközi csoport átlagosan 40 fős létszámmal rendelkezett és innen egy-egy amerikai osztályba 1-4 hallgató járt. A szakaszparancsnoki képzésen túl a bázison az USA-ban elvégezhető híradó tanfolyamok közül mindegyiknek volt legalább egy tanfolyami osztálya, így a csoportból voltak, akik századosi előmeneteli, Cisco, őrmesteri tanfolyamra vagy épp híradó eszköz típus kiképzésre jártak. A tanfolyamok többsége 4-6 hónapos, de volt olyan csoporttársam is, aki 6 hetes és olyan is, aki 10 hónapos tanfolyamon vett részt.

Több kollégám is megerősítette már tapasztalatomat, hogy a magyarokkal mindenhol különként bánnak, mert míg mi itthon nyugatinak tartjuk magunkat, addig a nyugatiak kicsit többre tartják magukat, így volt ez a németekkel és az olaszokkal is, akik a magasabb fizetésük miatt nem a hotelben laktak, hanem inkább saját házat béreltek. Bár a Balkánról érkezett társaimmal jól kijöttem és sokszor kerestük egymás társaságát, de ők mégis inkább olyan embereket kerestek, akik oroszul beszélnek (szlovákok, baltiak, lengyelek és ukránok). Viszont, amin nagyon meglepődtem, hogy az arabok és az afrikaiak nagyon sokat tudtak Magyarországról és legtöbbszörükkel nagyon sok kulturális azonosságot is találtunk, szóval inkább velük találtam meg az összhangot. Egyik ilyen furcsaság számba menő példa, hogy Jordániában is este a rossz gyerekeket a mumussal ijesztgetik.

A Georgia Államban található katonai bázis ad helyet az Egyesült Államok híradó főhadiszállásának, értem ezalatt azt, hogy a hazai értelemen vett katonai híradó, informatikai, információvédelmi és cyber képzéseket az egész országból csak itt lehet elvégezni, így nem is csoda, hogy az Angyalföld méretű bázison egy időben tartózkodók száma meghaladja a 25 ezer főt.

Számomra furcsán hatott, hogy van olyan katona, aki akár fél évig is a bázis falai között marad, mert igazából mindent megtalál bent, kezdve az étteremtől, a bevásárlóközpontoktól. a barkácsáruházon keresztül egészen a használtruha vagy videojáték boltokig.

Érdekesség, hogy a híradó bázison élnek veteránok, akik ugyanúgy a mindennapi élet résztvevői. A helyi híradó nyugdíjasklubban havi rendszerességgel szerveznek összejöveteleket, találkozókat, ilyenkor a bázis kapuin kívül élőket is vendégül látják csak úgy, mint az aktív állományúakat, akik szép számmal képviseltetik magukat ezeken az eseményeken.

A szerző „harci díszben”

Befejezőként elmondhatom, hogy a nyelvi fejlődésen és szakmai tapasztalatokon túl betekintést nyerhettünk az amerikai emberek életébe, valamint láthattuk, hogy milyen kulturális jellegekkel rendelkezik az ország, mely sokszínű és változatos, ahogy az a seregen is meglátszik. Globális következtetést levonva eddigi külföldi tapasztalataim alapján, még mindig a francia hadsereg az, amelyik a legjobban elnyerte a tetszésemet több tekintetben, természetesen csak a Magyar Honvédség után.

***Bodnár István mk. hdgy.
PTHBE IT***